

qui est le quart d'une piastre) с. м. четверть піастра (серебряная монета). Рұпче (Рупчé) ум.: Въ съботѣ полагать вѣнецъти на гла-вѣтѣ на деверѣть, препрашишъ го и крестосать го прѣзъ рамената и мищытѣ съсь низовѣ отъ рупове. Ч. 23. На годежъ (шати) да дѣмы до деветь върви жълтицы, Десета вървѣ—рупови. Ч. 271. Жены-тѣ даривать отроче-то: коя съсь жълтиче, конъ съсь грошче или старорупче. Ч. 4. Той си отива право на механата, испива си рупче-то и са оттушва. Зк. 56.

Рупъ* с. м. восьмая доля аршина: Единъ аршинъ има восемъ рупа.—Ендазе (лакътъ)—8 рупове—16 (2) грехове. Л. Д. 1872 р. 76.

Руса срѣда с. ж. Преполовеніе: На Руса стреда моми-те отберѣтъ една отъ меню себе и надъ рутища-та отъ глава до подае ѿпашватъ со секакви треви. М. р. 524. ср. Истребовъ, 166. Русалка с. ж. русалка: Отъ Съществие св. Духа нататъкъ единъ седмицѣ, жены-тѣ празднувать и нищо не хващать,—за да имъ не до-карать нѣшо зло русалки-тѣ. Ч. 56.

Русалля с. ж. 1) Троицынъ день: Русалля или Духов-день. Въ церковь приносять русаллю и во время чтенія молитвъ каждый ее кладеть себѣ подъ колѣни. Кн. 230. Окумиле са нашите граници, като самодиви преди русалля. З. 242. Отъ Спасовдень начинѣтъ да праздну-вать самовилски-тѣ праздники—Русалля, до гдѣ-то да завали дѣждъ. Ч. 39. 2) Русалия, дивисиль (Laserpitium latifolium). Наука, III, 322. название растенія съ пахучими листьями.

Русалската Рұсна (Рұшна) недѣля с. ж. Рушница с. ж. мн. ч. недѣля послѣ троицына дни.

Русецъ Рұсинъ имѧ собств. Рускинъ с. ж. Русскій,—адл. мн. ч. Руси Русскіе. Рұско с. с. Русь: Българската исторія показа че Българинътѣ е бывъ и живѣе и че не е нито Гръкъ, нито Ру-синъ, Французинъ, иль е Българинъ. Л. Д. 1869 р. 186. Единъ момъкъ русецъ. ib. 73 р. 56. Дозволи ми да идѫ на Руско. Р. 14.

Руссе Ручукъ имѧ собств. города—Рущукъ: Село Терсеникъ по турски, а по Български Тръстеникъ близо до Руссе (Ручукъ) Ги. 280. Ручуклия с. м. житель Рущука. Русенски, Ручукъ пр. Рущукский.

Русъ Рұса (Руса) пр. бѣлокурый: Дан' те (Самовило!) фатамъ за твоя-та руса коса. М. 1а. Отрѣза му руса глава от ремене. Д. 40. 114—115. Твоята руса главица. М. 153. Мárко махнá с дѣвѣ-те острѣ сабли Та погуби цѣрна Арапина, Отсече му нѣму рұса глава (*и у Арапа!*) Д. 36, 43—45. Русо перче. М. 44. Открылъ ю и русъ Войвода, Древліа-та, самъ тага-та. М. 174. На млат янічар се е паднала Сал-